

A Győri Törvényszék a [REDACTED] által képviselt [REDACTED] felperesnek – a [REDACTED] kamarai jogtanácsos által képviselt Győr-Moson-Sopron Megyei Kormányhivatal (9021 Győr, Árpád út 32.) alperes ellen, a [REDACTED] iktatószámú határozat vonatkozásában indított, egyszerűsített közigazgatási perében meghozta a következő

í t é l e t e t :

A bíróság a felperes keresetét elutasítja.

A bíróság kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 20.000,- (húszezer) Ft perköltséget.

Köteles továbbá a felperes az illetékes adóhatóság külön felhívására és számlájára megfizetni 30.000,- (harmincezer) Ft feljegyzett kereseti illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A bíróság a keresetlevél, alperes védirata, a felek nyilatkozatai, a közigazgatási és a peres eljárás iratai alapján a következő tényállást állapította meg:

- [1] A hulladékgazdálkodási hatáskörében eljáró alpereshez 2020. november 26. napján bejelentés érkezett a Győr-Moson-Sopron Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság részéről, mely szerint ezen a napon a [REDACTED] szám alatti ingatlan területére ismeretlen tüzesethez vonultak ki. Az eset során kis területen felhalmozott autóalkatrészek égtek, mely eloltásra került. Az eljárás során a hatóság megállapította, hogy a tárgyi ingatlan bérbeadásra került a [REDACTED] Kft. részére szolgáltatási (autószervíz) és kereskedelmi tevékenység végzése céljából. Az ingatlanon elégett gépjármű alkatrészek a Kft., mint gazdálkodó szervezet tevékenységéből származtak.
- [2] A tényállás tisztázása érdekében alperesi hatóság 2021. január 25. napján helyszíni szemlét tartott a tárgyi ingatlanon a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Ht.) 82. § (2) bekezdése, valamint az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 99-100. §-ai értelmében. Az ingatlan tulajdonosának a helyszíni szemléről történő előzetes értesítését a hatóság az Ákr. 68. § (2) bekezdése alapján mellőzte. Az ellenőrzés időpontjában nem tartózkodott senki az ingatlanon, az ellenőrzésről a [REDACTED] számú hivatalos feljegyzés készült. Az ellenőrzés időpontjában az ingatlan közepén egy néhány négyzetméteres területen vélhetően gépjármű alkatrész

égetésnek nyomai voltak fellelhetőek. A leégett hamu és az égés során visszamaradt egyéb hulladék körül további éghető hulladékok (gépjármű ülések, egyéb kárpitozott alkatrészek) kerültek összegyűjtésre. A helyszínen egy darab Renault Megane, 1 darab Citroën Xsara Picasso, 1 db Mitsubishi Pajero típusú, illetve 1 darab, típusát tekintve nem beazonosítható autómentő gépjármű volt fellelhető. A gépjárművek hiányos, törött állapotúak, illetve rendszám nélküliek voltak. Az autómentő gépjárművön rendszám nem volt látható, állapota nem volt felmérhető. Az ellenőrzés időpontjában fellelt hulladékok a hatóság azonosítása szerint egyrészt hulladékká vált gépjárművek, körülbelül két 2000 kg becsült mennyiségben, továbbá közelebbről meg nem határozott alkatrészek (ülések, kalaptartók, műszerfalak, egyéb kis méretű alkatrészek) kb. 200 kg becsült mennyiségben voltak fellelhetőek.

- [3] A hatóság az ingatlanon tapasztalt körülmények tisztázása érdekében a felperest, mint a Kft. ügyvezetőjét 2021. február 9. napjára a hatóság hivatalos helyiségébe meghallgatásra idézte. Felperes az idézésnek eleget tett és a hatóság által feltett kérdésekre előadta, hogy azokra írásban kíván nyilatkozni, melynek megküldésére tizenöt napos határidőt kért. A felperes 2021. február 25. napján érkezett nyilatkozata szerint a gépjárművek a tulajdonosuk, azaz az Oliver Trade Slovakia SRO cég által kerültek leszállításra, illetve tárolásra. Minden származási okmány a tulajdonos rendelkezésére áll. A felperes az ingatlanon a tulajdonos megbízásából, részére és érdekében tárolja a gépjárműveket. A felperes részéről nem történt alkatrész eltávolítás, mivel arra csak a tulajdonos jogosult. A felperes nem tudta konkrétan megjelölni, hogy melyik gépjármű van, melyik ideiglenesen, melyik véglegesen és melyik nincs kivonva a forgalomból. A gépjárművek okmányai nem voltak a felperes birtokában, továbbá a Kft. nem végzett semmilyen tevékenységet a gépjárműveken. A felperes nem tudta konkrétan megjelölni, hogy melyik gépjárműből történt esetleg alkatrész kiszerezés és milyen. Az ingatlanon a felperes által égetésre nem került sor, véletlen tűz keletkezett, ami eloltásra került. A Kft. tevékenysége gépjárművek szervizelésére terjed ki, azonban a telephelyen még nem üzemel, ezért engedélyezték az ideiglenes tárolást a tagországba kiszállításig.
- [4] A hatóság ezt követően még két alkalommal további adatszolgáltatási kötelezettségre hívta fel a tulajdonost, aki azonban a hivatalos iratokat nem vette át.
- [5] Alperes végzéssel megkereste a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Győr-Moson-Sopron Megyei Adó- és Vámigazgatósága Rendészeti Főosztály Rendészeti Osztályát (a továbbiakban: NAV) arra vonatkozóan, hogy a felperes 2020-tól 2021-ig terjedő időszakban milyen típusú, fajtájú, illetve mekkora mennyiségű hulladékot adott át fémkereskedők részére. A NAV megkeresésre adott válasza alapján a felperes részéről 2020. január 1. és 2021. március 21. közötti időszakban összesen 12.453 kg fémhulladék került leadásra a fémkereskedők részére. Alperes ez alapján adatszolgáltatásra hívta fel a felperest arra vonatkozóan, hogy milyen tevékenységből származik a fémkereskedők részére átadott fémhulladék. Felperes nyilatkozata szerint magánszemélyként, megélhetés biztosítása érdekében gyűjtötte a fémhulladékot. A hulladék az annak átvételére jogosult részére szabályosan került leadásra.
- [6] Az előzőek alapján a hatóság a Ht. 2. § 23. pontja alapján megállapította, hogy a felperes a fémkereskedők részére értékesített fémektől megválni szándékozott, így azok hulladéknak minősülnek. A felperes a tárgyi hulladékok összegyűjtését fémkereskedők (hulladékkezelők) részére történő átadás érdekében végezte, mely tevékenység a Ht. 2. § 17. pontja értelmében gyűjtésnek minősül. A felperes veszélyes és nem veszélyes hulladék gyűjtési tevékenysége pedig a Ht. 2. § 26. pontja alapján hulladékgazdálkodási tevékenységnek minősül. A Ht. 62. § (1) bekezdése értelmében a hulladékgazdálkodási tevékenység hulladékgazdálkodási engedély vagy nyilvántartásba vétel alapján végezhető. A Ht. 12. § (2) bekezdése alapján pedig a gyűjtő

tevékenységét gyűjtésre vonatkozó hulladékgazdálkodási engedéllyel végzi. A felperes nyilatkozata és a hatóság rendelkezésére álló adatok alapján hulladékgyűjtésre jogosító hulladékgazdálkodási engedéllyel a telephelyre vonatkozóan a jogsértés időpontjában nem rendelkezett. Az előzőeken túl a Ht. 84. § (1) bekezdésére, illetve 86. § (1) bekezdésére hivatkozással a hatóság az Ákr. 101. § (1) bekezdés a) pontja alapján az eljárás hivatalbóli megindításáról döntött 2021. február 4. napján, melyről értesítette az ügyfelet. A hatóság azt is megállapította, hogy a határozat meghozataláig az eljárással kapcsolatos nyilatkozat a hatósághoz nem érkezett.

[7] Az alperesi hatóság az eljárásban vizsgálta a közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló 2017. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Ksztv.) 6. §-ában foglaltak alkalmazhatóságát, azaz a figyelmeztetés alkalmazásának lehetőségét közigazgatási szabályszegések esetén. Alperes a 2021. július 29. napján kelt, GY/53/00425-3/2021. iktatószámú határozatában hivatkozott továbbá a Ht. 84. § (4) bekezdésének a) pontjára is, melynek értelmében a figyelmeztetés szankció alkalmazása kizárt, ha hulladékgazdálkodási tevékenységet engedély vagy nyilvántartásba vétel nélkül, vagy attól eltérően végzik. A hulladékgazdálkodási bírság mértékéről, valamint kiszabásának és megállapításának módjáról szóló 271/2001.(XII.21.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Hbr.) 4. § (2) bekezdése értelmében, ha a jogsértés annyira csekély, hogy büntetés vagy intézkedés alkalmazása szükségtelen, a bírság kiszabása mellőzhető. Alperes a jogsértés csekély súlyának vizsgálata során egyebek mellett hivatkozott a kialakult bírói gyakorlatra, miszerint jelentős környezeti érdek fűződik ahhoz, hogy a hulladékgazdálkodási tevékenységek törvényes keretek között folyjanak, amelynek egyik legfontosabb feltétele, hogy ezen tevékenységek csak engedély birtokában, azok előírásai szerint legyenek végezhetőek. A Legfelsőbb Bíróság ítéletének indokolásában kifejtette, hogy az engedély nélkül végzett hulladékgazdálkodási tevékenység nem tekinthető csekély súlyúnak, függetlenül attól, hogy az ügyfél az engedély megszerzését milyen okból mulasztotta el. Az előzőek alapján alperes megállapította, hogy a felperes tárgyi jogsértése során a veszélyes és nem veszélyes hulladékok engedély nélküli gyűjtését végzi, mely nem tekinthető csekély súlyúnak, így a Ksztv. 6. § (2) bekezdése szerinti figyelmeztetés alkalmazására nincs lehetősége a hatóságnak. Ugyanezen okból kifolyólag a bírság mellőzésére sincs lehetősége a hatóságnak. Alperes a felperes nyilatkozata alapján megállapította, hogy felperes a hulladékgyűjtési tevékenységet rendszeresen, anyagi haszonszerzés céljából, műszaki védelem nélkül végezte, így az elkövetett jogsértésével jogtalan gazdasági előnyre tett szert, szemben az engedéllyel rendelkező hulladékgazdálkodókkal.

[8] Az előzőek alapján a Hbr. 3. § (1) bekezdésére, 1. § (4) bekezdésére, a Ht. 86. § (2) bekezdésére tekintettel alperes a NAV által szolgáltatott adatok alapján 416 kg ólomakkumulátor leadására tekintettel 24.960 Ft, 12.037 kg fémhulladék leadására tekintettel pedig 90.683 Ft, azaz összesen 115.643 Ft hulladékgazdálkodási bírság megfizetésére kötelezte határozatában a felperest engedély nélkül folytatott veszélyes és nem veszélyes hulladék gyűjtési tevékenysége miatt. Egyúttal a felperesnek magánszemélyként a [REDACTED] szám alatti ingatlanon engedély nélkül folytatott hulladékgyűjtési tevékenységét megtiltotta.

[9] Az alperesi határozattal szemben előterjesztett keresetében felperes a határozat hatályon kívül helyezését kérte. Kereseti hivatkozásként előadta, hogy alperes mulasztás hiányában, törvénysértően szabott ki vele szemben hulladékgazdálkodási bírságot. Nem végzett ugyanis ilyen tevékenységet. Minden felhívásra adott nyilatkozatot, nyilatkozata valós volt. Felperes a keresetkiegészítésében vitatta továbbá, hogy elismerte volna az engedély nélkül folytatott

hulladékgyűjtési tevékenységet. Álláspontja szerint csak azt ismerte el, hogy nem az új Fém törvény és a 443/2013. Kormányrendelet 1. számú melléklete alapján felsorolt, érzékeny fajtódú anyagnak számító fémhulladékot adott le magánszemélyként. Leadás előtt felperes álláspontja szerint magánszemélyként a leadási szándékot nem volt kötelező jelenteni a helyileg illetékes fémkereskedelmi hatóságnál. Amikor ugyanis a felperes magánszemélyként kíván fémhulladékot értékesíteni, a személyazonosításra alkalmas okirat bemutatása szükséges. A fémhulladék átvétele ezen dokumentumok átadásával, azaz az azonosítással kezdődik. Az átvételt ugyanis a személyazonosság igazolásának hiányában meg kell tagadni. A személyazonosítás után történik az anyag minősítése, ami után az átvevő által kiállított mérlegjegy alapján a pénztárban rögzítik az adatokat, elkészítik a vételi jegyet. A vételi jegyen a szerződő felek személyes adatain kívül az átadott hulladék fajtája, mennyisége, felismerésre alkalmas jellemzője, egységára és értéke, valamint a szállítójármű megnevezése, egyedi azonosítója kerül feltüntetésre. Az Szja törvény rendelkezései szerint a fémhulladék értékesítését személyi jövedelemadó terheli, mely összeget az átvevő a kifizetéssel egyidejűleg levon. Ezt az adót az adóhatóság felé az átvevő vallja be és fizeti meg. A vételi jegyen a felperesnek nyilatkoznia kell minden esetben arról, hogy a fémhulladék a saját tulajdonát képezi (ez nem kizárólag a tulajdonlást, hanem a jogszerű szerzést is magában foglaló nyilatkozat). A fémkereskedelmi tevékenységről szóló 443/2013 (XI.27.) Kormányrendelet 24. §-a szerint a fémkereskedő a fémkereskedelmi engedélyköteles anyag ellenértékéért naptári naponként természetes személy esetén legfeljebb 100.000 Ft összegben teljesíthet készpénzszolgáltatást. A vételi jegyet öt évig kell megőrizni. Amennyiben a fémkereskedőnek gyanúja merül fel arra vonatkozóan, hogy számára jogellenesen szerzett anyagot ajánlottak fel, haladéktalanul értesítenie kell az illetékes fémkereskedelmi hatóságot és rendőri szervet, valamint az átvételt meg kell tagadnia. A Fém törvény alapján a magánszemély használatában álló ingatlanon legfeljebb 3 köbméter térfogatú, egyértelműen az ingatlanon termelt fémhulladék tárolható. Az ezt meghaladó mennyiséget a hatóság észleli, határidő tűzésével felszólítja magánszemélyt a fémhulladék közszolgáltatónak vagy fémkereskedőnek történő átadására. A kötelezettség megtartását utólag ellenőrzi, nem teljesítés esetén bírságot és a fémet lefoglalja.

[10] Felperes álláspontja szerint a Ht. 12. § (1) bekezdése értelmében, mint hulladéktermelő az ingatlanon képződött hulladék gyűjtését az ingatlan területén hulladékgazdálkodási engedély nélkül legfeljebb egy évig végezhet. A Ht. 12. § (1a) bekezdése pedig meghatározza azt a maximális mennyiséget is, mely az ingatlanon gyűjthető. Sem a hulladékgyűjtés időtartamának, sem mennyiségileg átlépésére nem vett fel bizonyítást az alperes és erre semmilyen bizonyíték nem áll rendelkezésre. Mivel a felperes nem sértette meg a Ht. rendelkezéseit, ezért vele szemben hulladékgazdálkodási bírság megfizetésére kötelezés felperes szerint jogszabálysértő. Felperes szerint sérült továbbá az Ákr. 62. §-a szerinti, a tényállás tisztázására vonatkozó jogszabályi előírás is. Felperes hivatkozott továbbá az Ákr. 64. §-ában foglaltakra, mely szerint az ügyfél a nyilatkozatával pótolhatja a hiányzó bizonyítékot, ha annak beszerzése nem lehetséges. Felperes az általa előadottak alátámasztására indítványozta bizonyítás felvételét és a tárgyaláson a személyes meghallgatását. A felperes a per során akként nyilatkozott, hogy a NAV adatszolgáltatásában szereplő hulladékmennyiség a [REDACTED] autójavító műhelyben keletkezett, azaz nem az általa gyűjtött hulladékról van szó.

[11] Alperes védiratában felperes keresetének elutasítását kérte. Alperes álláspontja szerint a felperes keresetlevélben foglalt nyilatkozatában megerősítette azt, hogy a közigazgatási eljárás során tett nyilatkozata valós volt. A közigazgatási eljárás során pedig felperes akként nyilatkozott, hogy a megélhetése érdekében saját maga gyűjtötte a kérdéses fémhulladékot.

Felperes kereset-kiegészítése vonatkozásában pedig alperes hangsúlyozta, hogy a felperes nem mint természetes személy hulladéktermelő végezte a hulladék gyűjtését, hiszen nyilvánvaló, hogy a NAV adatszolgáltatásában megjelölt mennyiségű fémhulladék, ólomakkumulátor egyértelműen nem a tárgyi ingatlanon képződött, továbbá a felperes a megelőző eljárásban saját maga nyilatkozta azt az alperesi hatóságnak, hogy ő gyűjtötte a fémhulladékot és e nyilatkozatának valóságtartalmát a keresetlevelében meg is erősítette. Alperes az előzőek mellett megjegyezte továbbá, hogy a felperes a megelőző eljárásban a peres eljárásban hivatkozott további tényekre nem hivatkozott, ezért a felperesnek a per során előadott hivatkozásait kérte alperes a Kp. 78. § (4) bekezdésében foglaltak alapján figyelmen kívül hagyni. Alperes rámutatott továbbá arra az ellentmondásra is, hogy a felperes a per során már akként nyilatkozott, hogy a NAV adatszolgáltatásában szereplő hulladékmennyiség a [REDACTED] autójavító műhelyben keletkezett, azaz nem a felperes által gyűjtött hulladékról van szó. Ez azonban ellentmondásban áll a felperes által a megelőző eljárásban tett nyilatkozattal, melyben maga ismerte el a fémhulladék megélhetés biztosítása céljából való gyűjtését, valamint ellentmondásban áll a felperes 2021. november 30. napján kelt észrevételében tett állításokkal is, miszerint a felperes a [REDACTED] szám alatt található ingatlanon képződött hulladékot gyűjtötte. Tekintettel arra, hogy felperes arra a körülményre, hogy a hulladék a [REDACTED] autójavító műhelyben keletkezett, a közigazgatási eljárás során egyáltalán nem hivatkozott, ezért alperes ezen kereseti hivatkozást is a Kp. 78. § (4) bekezdése alapján kérte figyelmen kívül hagyni. Mindezeket túl a NAV adatszolgáltatása alapján is az állapítható meg, hogy a vizsgált időszakban a felperes részéről az esetek többségében háztartási fémhulladék, illetve akkumulátor került leadásra. Mindez - az akkumulátoron kívül - nem utal arra, hogy a felperes által leadott fémhulladék autószerelésből származna. Alperes hangsúlyozta továbbá, hogy az autószerelési tevékenységet a felperes vezetése alatt álló Kft. és nem pedig a felperes magánszemélyként végzi. Lehetősége lett volna tehát a Kft.-nek a szerelés során keletkező fémhulladéknak a Kft. nevében történő leadására is. A felperes ügyvezetése alatt álló Kft. azonban sem adatszolgáltatást nem nyújtott be, sem hulladékgazdálkodási engedéllyel nem rendelkezett a vizsgált időszakban.

A felperes keresete a következők szerint **nem alapos**:

A hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény 2. § (1) bekezdésének 17. pontja szerint e törvény alkalmazásában gyűjtés: a hulladék összegyűjtése hulladékkezelő létesítménybe történő elszállítás céljából; a gyűjtés magában foglalja a hulladék előzetes válogatását és előzetes tárolását is.

A 23. pont szerint hulladék: bármely anyag vagy tárgy, amelytől birtokosa megválik, megválni szándékozik vagy megválni köteles;

A 24. pont szerint hulladékbirtokos: a hulladéktermelő, továbbá bármely jogalany, akinek vagy amelynek a hulladék a birtokában van.

A 26. pont szerint hulladékgazdálkodás: a hulladék gyűjtése, szállítása, kezelése, az ilyen műveletek felügyelete, a kereskedőként, közvetítőként vagy közvetítő szervezetként végzett tevékenység, a hulladékgazdálkodási létesítmények és berendezések üzemeltetése, valamint a hulladékkezelő létesítmények utógondozása.

A Ht. 62. § (1) bekezdése értelmében hulladékgazdálkodási tevékenység - e törvényben, valamint kormányrendeletben meghatározott kivétellel - a hulladékgazdálkodási hatóság által kiadott hulladékgazdálkodási engedély vagy nyilvántartásba vétel alapján végezhető.

A Ht. 12. § (1) bekezdése értelmében a hulladéktermelő az ingatlanon képződött hulladék gyűjtését az ingatlan területén hulladékgazdálkodási engedély nélkül legfeljebb 1 évig végezheti.

A Ht. 12. § (1a) bekezdése értelmében természetes személy tulajdonában vagy használatában álló ingatlanon legfeljebb 3 m³, egyértelműen az ingatlanon képződő, a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás körébe nem tartozó és nem építési és bontási hulladék, valamint legfeljebb 10 m³, egyértelműen az ingatlanon képződő építési és bontási hulladék gyűjthető.

A Ht. 12. § (2) bekezdése szerint a gyűjtő - a (2a) és (2c) bekezdésben, valamint a 28. § (5) bekezdésében meghatározott kivétellel - tevékenységét gyűjtésre vonatkozó hulladékgazdálkodási engedéllyel végzi.

A Ht. 84. § (1) bekezdése értelmében a hulladékgazdálkodási hatóság az e törvényben, a Kvt.-ben, az e törvények végrehajtására kiadott jogszabályokban, valamint az Európai Unió közvetlenül alkalmazandó jogi aktusában meghatározott rendelkezés, illetve hatósági döntésben foglaltak megsértése esetén intézkedést hozhat, bírságot szabhat ki vagy figyelmeztetésben részesíti az eljárás alá vont jogi személyt, jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetet vagy természetes személyt.

A Ht. 84. § (4) bekezdésének a) pontja szerint kizárt a figyelmeztetés szankció alkalmazása, ha a hulladékgazdálkodási tevékenységet engedély vagy nyilvántartásba vétel nélkül, vagy attól eltérően végzik.

A Ht. 86. § (1) bekezdés a) és b) pontja alapján azt a természetes vagy jogi személyt, egyéni vállalkozót, továbbá jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetet, aki vagy amely
a) a hulladékgazdálkodással kapcsolatos jogszabály, közvetlenül alkalmazandó uniós jogi aktus vagy hatósági határozat előírásait megsérti,
b) hatósági engedélyhez, hozzájáruláshoz, nyilvántartásba vételhez vagy bejelentéshez kötött hulladékgazdálkodási tevékenységet engedély, hozzájárulás, nyilvántartásba vétel vagy bejelentés nélkül, továbbá attól eltérően végez,
a hulladékgazdálkodási hatóság a hulladékgazdálkodási bírság mértékéről, valamint kiszabásának és megállapításának módjáról szóló kormányrendelet szerint hulladékgazdálkodási bírság megfizetésére kötelezi.

A közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló 2017. évi CXXV. törvény 6. § (2) bekezdése alapján figyelmeztetés szankciót alkalmazhat a hatóság, ha törvény vagy törvény felhatalmazása alapján önkormányzati rendelet közigazgatási bírság kiszabását írja elő. A (3) bekezdésben foglaltak szerint figyelmeztetés alkalmazásának akkor van helye, ha közigazgatási szabályszegés elkövetése miatt más szankció nem alkalmazható, vagy ha a közigazgatási szabályszegés az elkövetés körülményeire tekintettel csekély súlyú és a figyelmeztetéstől kellő visszatartó hatás várható.

A hulladékgazdálkodási bírság mértékéről, valamint kiszabásának és megállapításának módjáról szóló 271/2001. (XII. 21.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Hvr.) 4. § (2) bekezdése szerint, ha a jogsértés a tevékenység vagy mulasztás súlyára, az elkövetés vagy kötelezettségzegés következményeire tekintettel annyira csekély, hogy büntetés vagy intézkedés alkalmazása szükségtelen, a bírság kiszabása mellőzhető.

Az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 64. § (1) bekezdése értelmében, ha jogszabály nem zárja ki, az ügyfél a nyilatkozatával pótolhatja a hiányzó bizonyítékot, ha annak beszerzése nem lehetséges.

- [12] A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 85. § (1) bekezdése értelmében a bíróság a közigazgatási tevékenység jogszerűségét a kereseti kérelem korlátai között vizsgálja.
- [13] Felperes kereseti hivatkozásai körében a bíróságnak a jelen perben abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy alperes jogszerűen rendelkezett-e a felperes által engedély nélkül folytatott hulladékgyűjtési tevékenység megtiltásáról és az engedély nélkül folytatott veszélyes és nem veszélyes hulladékgyűjtési tevékenység miatt jogszerűen kötelezte-e a felperest 115.643 Ft hulladékgazdálkodási bírság megfizetésére. A felperes álláspontja szerint ugyanis a Ht. 12. § (1) és (1a) bekezdései szerint szabályszerűen járt el, amikor az ingatlanon képződött hulladék gyűjtését az ingatlan területén hulladékgazdálkodási engedély nélkül legfeljebb egy évig végezte és legfeljebb 3 m³, egyértelműen az ingatlanon képződő, a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás körébe nem tartozó és nem építési és bontási hulladékot tárolt egyszerre és az azt meghaladó mennyiséget folyamatosan elszállította engedéllyel rendelkező hulladékkezelő cégekhez és azok felé értékesítette. Felperes ezzel kapcsolatban sérelmezte továbbá, hogy alperes sem a hulladékgyűjtés időtartamára, sem a mennyiségének átlépésére vonatkozóan nem vett fel bizonyítást és ezért erre semmilyen bizonyíték nem áll rendelkezésre.
- [14] A Ht. 2. § 23. pontja értelmében hulladéknak minősül bármely anyag vagy tárgy, amelytől birtokosa megválnak, megválni szándékozik vagy megválni köteles. Eszerint tehát a fémhulladék, illetve a veszélyes hulladéknak minősülő ólomakkumulátor is hulladéknak tekinthető, függetlenül az anyag fajtájától. Ez alapján tehát nem csak a felperes által a keresetkiegészítésében hivatkozott Fémvtv. (a fémkereskedelemről szóló 2013. évi CXL. törvény), illetve a fémkereskedelmi tevékenységről szóló 443/2013.(XI.27.) Kormányrendelet előírásai az irányadóak, hanem a Ht. erre vonatkozó rendelkezései is.
- [15] A Ht. 2. § 26. pontja alapján hulladékgazdálkodásnak minősül a hulladék gyűjtése is. A Ht. 2. § 17. pontja értelmében pedig gyűjtés a hulladék összegyűjtése a hulladékkezelő létesítménybe történő elszállítás céljából. Felperes a közigazgatási eljárás során tett, 2021. év május 21. napján kelt adatszolgáltatásában a hatóság felhívására akként nyilatkozott, hogy saját maga, magánszemélyként, megélhetése biztosítása érdekében gyűjtötte a 12.453 kg fémhulladékot, amelyet annak átvételére jogosult két felkérdezett cégnek szabályosan leadott. A NAV adatszolgáltatása szerint a felperes a 2020. január 1. és 2021. március 21. közötti időszakban több alkalommal háztartási fémhulladékot, illetve akkumulátort, továbbá mindössze egy alkalommal (2021. február 1. napján) gépjármű, haszongépjármű, egyéb közlekedési eszköz bontási fémhulladékát adta le fémkereskedők részére. Ezen fémhulladékok együttes tömege 12.453 kg volt.
- [16] A Ht. felperes által is hivatkozott 12. § (1) bekezdése értelmében a hulladéktermelő az ingatlanon képződött hulladék gyűjtését az ingatlan területén hulladékgazdálkodási engedély nélkül legfeljebb egy évig végezheti. Ugyanezen 12. § (1a) bekezdése szerint pedig a természetes személy tulajdonában vagy használatában álló ingatlanon legfeljebb 3 m³, egyértelműen az ingatlanon képződő, a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás körébe nem tartozó és nem építési és bontási hulladék, valamint legfeljebb 10 m³, egyértelműen az ingatlanon képződő építési és bontási hulladék gyűjthető.

[17] A NAV adatszolgáltatása alapján az állapítható meg, hogy felperes a hulladék gyűjtését több mint egy éven keresztül folyamatosan végezte, azaz a Ht. 12. § (1) bekezdésének második fordulatában előírt körülmény a felperes esetében nem valósul meg. A felperes által leadott hulladék mennyiségére tekintettel (12.453 kg) az is feltételezhető, hogy ekkora mennyiségű fémhulladék nem az ingatlanon képződött. Alperes a per során tett nyilatkozatában hivatkozott a NAV nem hivatalos álláspontjára, mely szerint egy háztartásra vonatkoztatva – még akár több nagy gép cseréje esetén is – az éves szinten keletkezett háztartási fémhulladék az 500 kg-ot nem haladja meg. A felperes esetében pedig a háztartási fémhulladékként leadott hulladék tömege ennek sokszorosa volt. Mindezeket túl a felperes a közigazgatási eljárás során is akként nyilatkozott, hogy az általa leadott fémhulladékot saját maga gyűjtötte, megelőzési céllal, azaz nem hivatkozott olyan körülményre, mely szerint a leadott fémhulladék az általa használt ingatlanon keletkezett volna. Eszerint nem valósul meg a Ht. 12. § (1) bekezdésében foglalt azon körülmény sem, hogy a hulladék az ingatlanon képződött volna.

[18] Az előzőek alapján tehát nem alapos felperes azon kereseti hivatkozása, hogy az alperes nem folytatott le bizonyítást a hulladék mennyiségére, illetve a gyűjtési időszakra vonatkozóan. A hatóság ugyanis megkereséssel élt a NAV felé, illetve a felperest is több alkalommal adatszolgáltatásra hívta fel. Mivel pedig a rendelkezésre álló bizonyítékok, azaz a NAV adatszolgáltatása és felperes a közigazgatási eljárás során tett nyilatkozatának tartalma egymással ellentmondásban nem álltak, ezért alperest további tényállás feltárási kötelezettség, illetve a felperes által hivatkozott, az ellentmondások feloldására vonatkozó kötelezettség nem terhelte.

[19] Felperes a per során arra hivatkozott, hogy az általa magánszemélyként leadott fémhulladék nem háztartási fémhulladék volt, hanem az az autójavító műhelyében keletkezett részben javítási, részben bontási tevékenység eredményeképpen. Helytállóan mutatott rá az alperes arra a körülményre, hogy a felperes ezen nyilatkozata ellentmondásban áll a közigazgatási eljárás során tett nyilatkozatában foglaltakkal. A bíróság a per során a felperes személyesen meghallgatta és ezen ellentmondásra rákérdezett. A felperes elismerte, hogy a 2021. május 21. napján kelt nyilatkozatot ő tette, de annak okát nem tudta megjelölni, hogy miért nyilatkozott akként, hogy a 12.453 kg fémhulladékot ő gyűjtötte.

A Kp. 78. § (4) bekezdése értelmében a megelőző eljárás idején fennálló, de a megelőző eljárásban nem értékelt tényre, körülményre a felperes vagy az érdekelt akkor hivatkozhat, ha azt a megelőző eljárásban a közigazgatási szerv arra való hivatkozása ellenére nem vette figyelembe, azt önhibáján kívül nem ismerte, illetve arra önhibáján kívül nem hivatkozott.

[20] Tekintettel arra, hogy felperes a megelőző eljárásban egyáltalán nem hivatkozott arra a körülményre, hogy az általa a fémkereskedőknek leadott 12.453 kg fémhulladék az autójavító műhelyében keletkezett, ezért a bíróság a Kp. 78. § (4) bekezdése értelmében a felperes ezen hivatkozását nem vehette figyelembe. Ehhez kapcsolódóan csak megjegyzi a bíróság, hogy alperes hivatkozása szerint a felperes nem magánszemélyként működtet autójavító műhelyt, hanem a felperes ügyvezetése alatt álló ██████████ Kft. végez ilyen tevékenységet. Eszerint a javítás során keletkező hulladék alkatrészeket lehetősége lett volna a Kft.-nek is leadni. Erre vonatkozóan azonban a Kft.-t adatszolgáltatási kötelezettség terheli, hulladéktermelőként. Alperes előadása szerint egy autószerelő-műhely éves szinten átlagosan mintegy 800 kg fémhulladékot termel és ad le, azonban egy autóbontó esetében ez a mennyiség nyilván ennek a sokszorosa is lehet. Felperes a per során tett nyilatkozatában hivatkozott arra a körülményre,

hogyan autóbontási tevékenységet is végez. Azon gépjárművek esetében, amelyek már eleve a Ht. minősítése alapján hulladékként, azaz bontásra kerülnek a Kft. telephelyére (vagy a javíttatásuk nem áll a tulajdonos érdekében, ezért azokat a telephelyen hagyják), a Ht. 2. § 17. pontja értelmében a tárolásuk is gyűjtésnek minősül. A hulladék gyűjtése azonban csak hulladékgazdálkodási engedéllyel végezhető. A felperes ügyvezetése alatt álló Kft. azonban sem adatszolgáltatást nem nyújtott be ezen időszak vonatkozásában, sem hulladékgazdálkodási engedéllyel nem rendelkezett/rendelkezik, azaz a Kft. esetében sem beszélhetnénk jogszerűen végzett gyűjtésről.

- [21] A felperes per során tett nyilatkozata, mely szerint az általa leadott fémhulladék autójavítási, illetve bontási tevékenységéből származott, ellentmondásban áll továbbá a NAV adatszolgáltatásában feltüntetett adatokkal is. A NAV adatszolgáltatása szerint ugyanis a felperes a 2020. január 1. és 2021. március 21. közötti időszakban 19 alkalommal háztartási fémhulladékot, három alkalommal akkumulátort adott le és mindössze egy alkalommal, 2021. február 1. napján adott le gépjármű/haszongépjármű, egyéb közlekedési eszköz fémhulladéka megnevezésű fémhulladékot. Felperes a per során tett nyilatkozatában is elismerte, hogy a leadásnál valóban nem figyelt arra, hogy ezeket az autóalkatrészeket háztartási fémhulladékként vették át. Relevanciával a per szempontjából ugyan nem bír, de nem értelmezhető a felperesnek a per során – az előző mondatban foglaltakat követően – tett azon nyilatkozata sem, hogy azon autók vonatkozásában, melyek magyar okmányokkal nem rendelkeztek, az átvevő csak háztartási fémhulladékként tudta az alkatrészeket átvenni. A bíróság álláspontja szerint ugyanis bontott alkatrészek esetében már nem bír jelentőséggel az, hogy azok okmányokkal, vagy okmány nélküli gépjárműből származnak. Másrészt megállapítható, hogy a felperes ezen utóbbi két nyilatkozata is egymással ellentmondásban állt és az ellentmondás nem volt feloldható.
- [22] Az előzőek alapján felperes kereseti hivatkozásai körében az alperes döntésének jogszerűtlensége nem volt megállapítható, ezért a bíróság a felperes alaptalan keresetét a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontja alapján elutasította.
- [23] A Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján a pernyertes alperes jogosult a perköltségre. A bíróság az alperes jogi képviselőjének járó jogtanácsosi munkadíjból álló perköltség összegét az elvégzett munkával arányban a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. és 4. §-ai alapján határozta meg.
- [24] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontja szerint feljegyzett, az Itv. 45/A. § (1) bekezdése szerinti 30.000,-Ft, eljárási (kereseti) illeték megfizetésére a peres felperes köteles a Pp. 102. § (1) bekezdésére, az Itv. 59. § (1) bekezdésére és a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII.27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésére figyelemmel.
- [25] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Győr, 2022. március 10.

bíró

